

Oktober - vinotok
2020

št. 10

BISER

Letnik XXVI

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

**Bog se poslužuje tudi tvojih rok,
da si lahko misijonar našega vsakdana!**

MOJE ROKE

Dve roki imam in to me osrečuje.

Kaj vse lahko z rokami naredim!

Potrebujem jih vsak dan neštetokrat.

Pri vsakem delu mi služijo.

Ko se utrudijo, jih osvežim.

**Danes sem se zavedel,
da se tudi ti, o Bog, poslužuješ mojih rok,**

da delajo po tvojem naročilu,

da hočeš po mojih rokah

vstopiti v ta naš svet.

**Danes sem se zavedel,
da si ti v stisku mojih rok,**

v prijemu in reševanju,

v prenašanju bremen,

v tihem objemu,

v ritmu pri plesu in glasbi.

DUHOVNA MISEL

Mesec oktober

Pred nami je oktober, mesec rožnega venca, ko se lahko ponovno vprašamo, kakšen je namen rožnega venca. V apostolskem pismu Rožni venec Device Marije Janez Pavel II. pravi: »Rožni venec bi mogli imenovati Marijina pot. Kristusove skrivnosti so tudi skrivnosti Matere.

Če napravimo besede nadangela Gabriela in sv. Elizabete v zdravamariji za svoje, nas ta molitev spodbuja, da vedno znova iščemo pri Mariji "blagoslovljeni sad njenega telesa." Skrivnost Kristusa je "skrivnost" človeka. Kdor se loti premišljevanja o Jezusu Kristusu vzdolž različnih obdobj njegovega življenja, bo v njem nujno odkril tudi resnico o človeku.«

Rožni venec nam torej pomaga, da odkrijemo pomen svojega življenja. V Svetem pismu je Kralj Salomon (950 let pred Kristusom) izpostavljen kot dober molivec, ki neizmerno zaupa v Božjo pomoč in varstvo. Ob začetku kraljevanja se mu je ponoči v sanjah prikazal GOSPOD in mu

rekel: »Prosi, kaj naj ti dam!« Bogu je bilo všeč, da v molitvi ni prosil dolgega življenja zase, ne bogastva, ne smrti svojih sovražnikov, ampak poslušno in razumno srce, ki bo znalo vladati ljudstvu ter razločevati med dobrim in hudim (prim. 1Kr 3, 1-15). In Bog mu je obljubil, da ga bo uslišal v prošnji in še vse drugo mu bo navrgel. Kako globoko zaupanje!

Tu je zelo na mestu vprašanje: »Kakšno zaupanje premorem jaz v svojih molitvah? Ko prsti polzijo po jagodah rožnega venca, ko ustnice mrmrajoče ponavljajo zdravamarija, kaj molim, kaj prosim, koliko zaupam, koliko prepuščam Bogu, da po svoje uslišuje naše molitve?«

»Vendar se ozri na molitev svojega služabnika in na njegovo prošnjo, GOSPOD, moj Bog, in usliši klic in molitev, ki jo danes tvoj služabnik moli pred teboj (1 Kr 8,28).

Ta Salomonova lepa prošnja je spodbuda za predano molitev še danes. Naj bo vabilo vsem nam še misel Svetega Janeza Pavla II: »Najpomembnejši

DUHOVNA MISEL

razlog za ponovno odkritje in poživitev molitve rožnega venca je poklicanost vseh k svetosti. Potrebujemo krščanstvo, ki se bo odlikovalo

predvsem po umetnosti molitve. Krčanska občestva naj postanejo 'pristne šole molitve'.

Katehistinja Marija

Lk 17,5–10, Gospod, pomnoži nam vero!

Kdo ne bi hrepenel po taki moči, ki jo daje vera? Zato ni čudno, da učenci prosijo v današnjem evangeliju Jezusa: »Pomnoži nam vero!« (Lk 15,5). Kristus jim nato prikaže moč vere in pravi, da bi z vero, veliko kakor gorčično zrno, predstavili murvo. Gre za slikovito prisodobno, saj je gorčično zrno eno najmanjših semen, murva pa je drevo z izredno razvejenimi koreninami.

Takoj zatem pa Kristus poudari še eno značilnost vere s prisodobno o gospodarju, ki zahteva brezpogojno poslušnost. Mogoče se nam ta podoba ne zdi primerna, da bi odsevala Boga. Da pa bi bolje prodrli v sporočilo evangelija, se raje kot pri liku gospodarja ustavimo ob razpoložljivosti hlapca.

Služabnik, ki je na voljo gospodarju, je lepa podoba vernika. Vernik bo v odnosu do

Boga popolnoma razpoložljiv. V tem odnosu ni prostora za preračunljivost ali polovično podarjenost. Odnos med vernikom in Bogom je bolj podoben odnosu zaročencev, ki se drug drugemu popolnoma podarita v ljubezni. Ta odnos ne pozna ne urnika ne plačila.

Vsi se moramo počutiti »nekoristni služabniki«, srečni, da lahko darujemo, ljubimo in se žrtvujemo za Boga, ko smo izkusili njegovo ljubezen. Odnos, ki temelji na ljubezni, želi dati vse za ljubljeno osebo. Podobno kot ljubezen tudi vera ne išče najprej svojih pravic, ampak je le odgovor na Božji dar.

V Svetem pismu je nekaj čudovitih primerov take predanosti vernega človeka Bogu. Abraham je bil poslušen v veri do te mere, da je bil pripravljen žrtvovati najdragocenejše – edinega sina. Božjamati Marija, ki je v

veri poslušna Božjemu sporočilu, sebe imenuje »služabnica« Boga (Lk 1,38), in končno sam Kristus, saj se v ljubezni do Očeta da popolnoma na razpolago za

odrešenje sveta.

Naj nam Gospod nakloni milost, da bi se mu v ljubezni popolnoma izročili.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Požar in vera

V neki vasi je izbruhnil požar. Bogat in reven človek, do tistega dne odlična soseda, sta izgubila vse svoje imetje. Ubogi človek je ostal miren, bogatega pa se je lotil obup. »Mojzes,« je naposled dejal bogati, »kako je mogoče, da si tako miren, ko pa je vse, kar sva imela, zgorelo v požaru?« »Meni je ostal moj Bog,« je odgovoril siromak, »tvoj pa je zgorel v hiši.«

Drobne zgodbe z biserom, 126

Bogati, mo(go)čni in prebrisani lahko zaupajo samo v svojo moč, svoje sposobnosti, svoje veliko imetje, a se v trenutkih negotovosti ali stiske nimajo na kaj opreti. V primeru življenjskega poraza so sami. Pravični pa ima Boga kot svoje edino upanje. Kolikokrat sem tudi sam doživel, da mi je bila

vera (edina) opora v življenju. Še večkrat pa sem doživel, ko so mi najrazličnejši ljudje pripovedovali, da so v trenutkih najgloblje krize prav v veri črpali moč: »Če ne bi imel vere, bi si vzel življenje,« ali »Ko je bilo najhuje, sem molil!« In kolikšna je tvoja vera?!?

B. Rustja

PRVO SVETO OBHAJILLO

V nedeljo, 27. 9. 2020, je bila v župniji Kotlje v cerkvi svete Marjete slovesnost prvega svetega obhajila. Štirje fantje (Luka, Urh, Jure, Jakob) in tri deklice (Ema, Gaja, Lena)

so prvič prejeli Jezusa v podobi hostije.

Prvoobhajanci in starši smo težko pričakovali ta dan, na katerega so se otroci pri verouku pripravljali celo leto.

Še posebej pa so se otroci skupaj s starši in katehetinjo, gospo Marijo Prikeržnik, pripravili s tridnevnicco, ki je trajala od četrтка do sobote. V petek so prvič bili pri sveti spovedi. Otroke je bilo kar malo strah, saj so morali izpovedati svoje grehe. Po končani spovedi se je videlo, kako je v njihovih srčkih zagorela lučka.

Pred obhajilom so bili otroci v velikem pričakovanju. Večina se jih je spraševala, kakšen okus ima posvečena hostija. Z žarom v očeh so s petjem in branjem sodelovali

pri obredu. S prižganimi krstnimi svečami, ki so jim jih prižgali starši, so obnovil krstne obljube. Na videz precej živahne otroke je ta dan objel blažen mir. Po končanem obredu je sledilo fotografiranje, nato pa smo srečni odšli in nadaljevali slavlje s sorodniki in prijatelji.

V imenu staršev lahko rečem, da smo hvaležni za mašo, ki jo je daroval gospod župnik Edvard Vajda in svečan sprejem svetega obhajila. Velika zahvala pa gre naši katehetinji, gospe Mariji Prikeržnik.

Barbara Gosnik

MISIJONSKA NEDELJA

Vsi smo poklicani, da smo misijonarji

Hvaliti hočem vrle može, naše očete ... Bili so svetovalci s svojo razumnostjo, vidci vseh reči s preroškim darom in uvidom v prihodnost, voditelji narodov s svojo bistrumnostjo ... Bili so polni usmiljenja ... Njih pravična dela se ne pozabijo, njih spomin ostane na veke, njihova slava ne ugasne, njihovo ime živi od roda do roda. O njihovi modrosti pripoveduje občina, njihovo hvalo oznanja skupščina (prim. Sir 44,1–15).

Tako se je starozavezni svetopisemski pisatelj zahvaljeval in se s priznanjem, nekakšnim slavospjevom, oddolžil svojim prednikom, očetom naroda. Te besede bi mogel ponoviti vsak Slovenec in se Bogu zahvaliti za vrle može, očete in sinove našega naroda, slavne pred Bogom, zaslužne pred zgodovino. Njihovo ime živi od roda do roda. In med te zaslužne osebnosti spadajo naši slovenski misijonarji po vsem svetu. Več kot sto jih je na vseh kontinentih.

Papež Benedikt XVI. je za

misijonsko nedeljo napisal posebno poslanico z naslovom: »Vse Cerkve za ves svet!« To je misijonski klic, ki nas prav vse in vsakega obvezuje, da vsak na svoj način uresničimo Jezusovo naročilo: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,19–20). To so zadnje besede, ki jih je Kristus izrekel na zemlji, a so postale prvo poslanstvo Cerkve, se pravi vseh nas. To pomeni: vsak kristjan mora biti na svoj način misijonar. Cerkev je po svoji naravi, svojem bistvu misijonarska. In kristjan je misijonar, ali pa ni kristjan. Če nismo poklicani v misijone, kot na primer Friderik Baraga, pa smo poklicani, da delamo, predvsem pa molimo za misijone, kakor je to storil bl. škof Slomšek.

F. Kramberger

ZGODILO SE JE

Kaj je koronavirus prinesel in kaj odnesel

V cerkvi na Slovenskem vsako leto ob začetku novega pastoralnega leta poteka pastoralni tečaj, letos pod naslovom: »Kaj je korona prinesla in kaj odnesla?«.

Epidemija koronavirusa je prinesla premike, ki jih nismo niti načrtovali niti pričakovali. V prvem delu pastoralnega tečaja je dr. Vinko Potočnik predstavil izsledke svojih anket: kako so duhovniki, redovniki in laiki »preživeli« prvi val koronavirusa.

Pokazalo se je, da so po začetnem šoku ob zaprtju cerkva in prenehanju skupnih bogoslužij in srečevanje pri katehezi večinoma ustvarjalno našli poti in načine delovanja s pomočjo sodobne tehnologije virtualnosti, elektronskih stikov in omrežij. Velik del družin, ki redno prihajajo k nedeljski maši, je odkril vrednost domačega, družinskega bogoslužja. Pokazala se je na eni strani pripravljenost za spremembe, iskanje novega modela verskega življenja, po

drugi strani pa čakanje in upanje, da bi se razmere čim prej vrnile v znano normalnost.

Izkušnje tako od doma kot iz tujine je predstavil dr. Andrej Šegula. Zavzel se je za vzpostavitev osrednjega internetnega portala Cerkve na Slovenskem, kjer bi se zbirale in objavljale verodostojne informacije, spodbude, gradiva, sodobni oznanjevalni pristopi, ki jih omogočajo elektronski mediji in družabna omrežja. Zdi se mu, da so omejitve ob koronavirusni krizi pokazale na zaostajanje naših struktur na teh področjih, ki jih zato ne znamo uporabiti in izkoristiti za oznanjevanje.

In kako bi na zgornje

vprašanje odgovorili v naši župniji?

Je virus nekoliko izpraznil cerkev? Je vnesel strah med nas? Je pokazal, da brez vere in Cerkve ne moremo živeti? Je prebudil v nas sočutje za brate in sestre v veri? Je prebudil zaupanje v molitev in božjo pomoč?

Nas je naredil še bolj odgovorne do sebe in drugih? Smo zaradi omejitev opustili skrb za našo vero, za duhovno rast ali smo našli nove poti?

Vsak sam si lahko odgovori na ta vprašanja. Ne pustimo, da nam ta virus

odnese veliko in ne prinese nič novega!

V župniji se trudimo spoštovati ukrepe, hkrati pa nadaljevati pastoralno dejavnost v danih okoliščinah, zato vse vabimo k sodelovanju.

Marija Prikeržnik

OBVESTILA

4. oktobra, rožnovenska nedelja

18. oktober, misijonska nedelja

Vsi sveti, 1. novembra, v nedeljo - ob 09.00. sv. maša, po maši blagoslov grobov in molitve za rajne pred pokopališkim križem

Zakrament svetega zakona sta prejela:

2. Mežnar Matej – Ivartnik Veronika

K nebeškemu Očetu sta odšla:

16. Kotnik Elizabeta, 86 let, Podgora 30

17. Ivartnik Anton, 78 let, Kotlje 5

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 100 izvodov